

NEW MASTERS ON TOUR 2020 | 2021

Hoornder kerk, Den Hoorn (Texel) - zondag 27 september 2020 – 19.00 uur

Qingzhu Weng, viool (China)

Natsumi Ohno, piano (Japan)

Igor Stravinsky
(1882-1971)

Suite Italienne voor viool en piano

Introduzione

Serenata

Tarantella

Gavotta con due Varizioni

Scherzino

Minuetto - Finale

Witold Lutosławski
(1913-1994)

Partita voor viool en piano

Allegro giusto

Ad libitum

Largo

Ad libitum

Presto

Josef Suk
(1874-1935)

Stukken voor viool en piano, opus 17 nr. 1-4

Quasi ballata

Appassionato

Toelichting programma 27 september 2020 Hoornder kerk Den Hoorn (Texel)

Inhaken op de traditie en toch vooruitkijken. Muziek componeren die duidelijk zijn inspiratie vindt in het werk van voorgangers en die uiteindelijk geschreven lijkt voor veel latere generaties. De grootste componisten, de componisten die bekliven, de het hedendaagse repertoire bepalen, zijn er grootmeesters in. Zowel Igor Stravinsky als Witold Lutoslawski grepen terug op oudere modellen en inspiratie van voorgangers, maar wisten duidelijk hun stempel op het werk te drukken. Zodanig zelfs dat het voor volgende generaties weer nieuwe aanknopingspunten bood, om het even of de inspiratiebron in de barok, de klassieke tijd of in de nabije romantiek lag. Misschien dat ook de Tsjech Josef Suk ooit een inspiratiebron wordt voor een nieuw modern werk. Zijn Vier stukken voor viool en piano op. 17 zijn in elk geval in alle opzichten kinderen van een voorbije tijd. Het is de romantiek in volle glorie, geschreven door iemand die zoals het toen nog hoorde, het ambacht van componist en uitvoerend musicus naadloos in zich verenigde.

Igor Stravinsky zocht het einde van het eerste decennium van de twintigste eeuw naar materiaal voor een nieuw ballet. Sergej Diaghilev, het briljante brein achter Les Ballets Russes, suggereerde hem eens te kijken naar de muziek die men destijds aan Pergolesi toeschreef, maar die later onder andere van de Nederlandse Graaf Unico Wilhelm van Wassenaer bleek te zijn. Het resultaat werd het ballet Pulcinella waarin Stravinsky de barokke thema's en dansritmes arrangeerde met zijn eigen stekelige harmonieën. Stravinsky noemde het ballet dat verwees naar de Italiaanse Commedia dell'arte en zijn neoklassieke periode inluide, zijn 'herontdekking van het verleden', een ontdekking die 'al zijn latere werk mogelijk maakte.' In 1932 maakte hij in samenwerking met de cellist Gregor Piatigorski een arrangement voor cello en piano van in eerste instantie fragmenten uit Pulcinella. Deze **Suite Italienne** arrangeerde hij een jaar later voor viool en piano waarbij hij het werk uitbreidde met het Scherzino. De traditionele dansen en thema's zoals de Tarantella, de Gavotte en Minuetto krijgen in het arrangement extra scherpe accenten en bij vlagen vervreemdende harmonieën.

Ook Witold Lutoslawski ging op een heel eigen wijze met vormen uit het verleden om. Zo speelde de Poolse componist in zijn **Partita** uit 1984 met de gelijknamige barokke vorm. Hoewel de muziek, geschreven in opdracht van het Saint Paul's Chamber Orchestra voor Pinchas Zuckerman en Marc Neikrug geenszins naar barok klinkt, modelleerde Lutoslawski de thema's van de drie hoofddelen – Allegro giusto, Largo en Presto - naar barokke ritmische gebaren. Zo is het laatste deel Lutoslawski's interpretatie van een gigue. In de Ad libitumpassages tussen de delen worden de musici geacht te improviseren op basis van door de componist aangeleverd materiaal. Ook vlak voor het einde van het laatste deel laste de componist zo'n ad libitumpassage in. Hoewel Lutoslawski, die zelf ook viool speelde, de virtuositeit niet schuwde, is de Partita vooral een lyrisch werk met moderne referenties aan de Poolse volksmuziek.

De Tsjech Josef Suk is misschien wel het schoolvoorbeeld van iemand die aan het einde van een tijdperk nog ouderwets het metier van uitvoerend musicus en componist in ere wist te houden. Hij groeide als leerling van Antonín Dvořák uit tot een van de belangrijkste Tsjechische componisten van de vroege twintigste eeuw en als violist maakte hij naam in het fameuze Tsjechisch Strijkkwartet waarin hij veertig jaar lang tweede violist was. Gedurende een concerttournee in 1900 schreef Suk de Vier stukken voor viool en piano op. 17. Het werk wordt beschouwd als het eerste 'rijpe' kamermuziekwerk van de jonge componist waarin zijn grillige stijl geheel tot zijn recht komt. Meteen in het eerste deel zet Suk de toon. Quasi ballata is net als de andere delen geschreven in een ABA-vorm en begint met een evocatieve melodie over een repeterende akkoordsequens. In het middendeel barst een virtuoze eruptie los die uiteindelijk weer terugvoert naar de stemming van

het begin. Ook het tweede deel, *Appassionata*, het tweede deel, kan staan als deel voor het geheel. Verwijzingen naar de Tsjechische volksmuziek en vooral een snelle afwisseling van ritmiek en stemmingen spelen de hoofdrol in dit werk waarbij virtuositeit en zeggingskracht volledig in evenwicht zijn.

Paul Janssen

De Chinese violist **Qingzhu Weng** (2001) begon op 4-jarige leeftijd met vioolspelen. Zijn eerste lessen kreeg hij van Ai Jian aan het Institute for the Early Advancement of the Musically Highly Gifted (IFF), 2014-2017. Momenteel studeert Qingzhu bij Krzysztof Wegrzyn aan de Hochschule für Musik, Theater und Medien in Hannover. 2021. In 2016 won hij de 1ste prijs bij de Duitse nationale competitie 'Jugend musiziert'. In 2017 de 4de prijs en EMCY-prijs bij de International Competition for Violin, Kloster Schöntal. In 2018 won hij in België de 1ste prijs bij de Ysaÿe International Music Competition in Liège en de 3de prijs bij de Tibor Junior International Violin Competition. Zijn eerste recital vond plaats in China op 11-jarige leeftijd. In 2017 gaf hij 3 recitals in Bologna, San Marino en Imola en in 2018 in Hannover en Bergen (NL). Qingzhu trad op tijdens het openingsconcert van het muziekfestival: 'Klassik in der Altstadt' in de Kreuzkirche in Hannover, hij bracht werken van Bach, Paganini, Ysaÿe en Paganini ten gehore. Hij was solist met de Studentische Philharmonie Hannover, het Loh-Orchester, het Pforzheim Chamber Orchestra, het HEMU Orchestra en de Kremerata Baltica.

De Japanse pianiste **Natsumi Ohno** studeerde in Tokyo voordat ze haar Konzertexamen deed bij Bernd Goetzke aan de Hochschule für Musik, Theater und Medien Hannover. Naast het begeleiden van solisten, heeft zij zich gespecialiseerd in lied begeleiding in de klas van Justus Zeyen en instrumentbegeleiding onder meer in de klas van Krzysztof Wegrzyn. Tijdens haar studie, ontving Natsumi stipendia van het Tokyo College of Music en van de Yehudi Menuhin foundation "Live Music Now". Natsumi won het Internationale Kammermusikwettbewerb "Premio Trio di Trieste" en het Internationale Klavierwettbewerb "Citta di Sulmona". Daarnaast is Natsumi begeleider bij de Joseph Joachim International Violin Competition Hannover, het Schleswig-Holstein Musik Festival en The International Holland Music Sessions e.a. Natsumi is fulltime werkzaam in de faculty van de Hochschule für Musik, Theater und Medien Hannover.